

Κότσικα 4, 104-34 Αθήνα
Τηλ: 210 3646 754-6, 3639 878
Fax : 210 3646 306, 3628 017
URL: www.tedkna.gr
E- Mail: info@tedkna.gr

ΠΡΟΣ

ΤΗΝ ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΔΙΔΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

Προτάσεις μελών της Τ.Ε.Δ.Κ.Ν.Α σχετικά με το σχέδιο νόμου του
Υπουργείου Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής

«Χρηματοδότηση Περιβαλλοντικών Παρεμβάσεων, Πράσινο Ταμείο,
Κύρωση Δασικών Χαρτών και άλλες Διατάξεις»

(Δήμοι Δροσιάς, Αγίου Στεφάνου και Άνοιξης)

ΔΗΜΟΣ ΔΡΟΣΙΑΣ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 24 ΤΟΥ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ

Θέμα : Απόσυρση του άρθρου 24 του Σχεδίου Νόμου "χρηματοδότηση περιβαλλοντικών παρεμβάσεων, πράσινο ταμείο κύρωση δασικών χαρτών και άλλες διατάξεις"

Με το επίμαχο άρθρο 24 του άνω νομοσχεδίου, αστικές ζώνες σε περίπου τρεις χλιαρές οικισμούς προυφιστάμενους του έτους 1923 βαφτίζονται ως εκτός σχεδίου δάση.

Ο αστικός χαρακτήρας των περιοχών που καταλαμβάνουν οι οικισμοί οι προϋφιστάμενοι του έτους 1923 είναι αναμφισβήτητος και κατοχυρώνεται τουλάχιστον από του χρόνου ενάρξεως ισχύος του ν.δ. της 17-7/16-8-1923, εξ' ου και καλούνται οικισμοί προϋφιστάμενοι του έτους 1923. Ως εκ τούτου, ο αστικός χαρακτήρας των περιοχών αυτών είναι ισχυρότατος και απαράγραπτος, αφού ανατρέχει σε βάθος χρόνου περίπου εννέα δεκαετιών.

Παρ' όλ' αυτά, με μία πρωτοφανή μεθόδευση, αντίθετη προς την πολεοδομική αλλά και την εν γένει νομοθεσία, βάσει του άρθρου 24 του Προσχεδίου Νόμου του ΥΠΕΚΑ «Χρηματοδότηση Περιβαλλοντικών Παρεμβάσεων, Πράσινο Ταμείο, Κύρωση Δασικών Χαρτών και άλλες διατάξεις», όλοι ανεξαίρετα οι προϋφιστάμενοι του έτους 1923 οικισμοί τίθενται εκτος σχεδίου, με αποτέλεσμα καθαρά αστικές ζώνες να μετατρέπονται σε άλση, πάρκα και δασικές εκτάσεις εκτός σχεδίου, χωρίς καμία απολύτως πρόβλεψη κονδυλίων για την καταβολή των σχετικών αποζημιώσεων.

Πρόκειται για κλασσική περίπτωση de facto απαλλοτρίωσης, δηλαδή για την πλήρη αδρανοποίηση του προορισμού αστικών ακινήτων προς ανοικοδόμηση, όντες καταβολής της αντιστοίχου πλήρους αποζημίωσης, που, στην ουσία, είναι δήμευση.

Το ζήτημα των ορίων των οικισμών των προυφιστάμενων του έτους 1923 είναι ζήτημα πραγματικό. Η διαπίστωση των ορίων των οικισμών αυτών είναι ζήτημα καθαρά τεχνικής φύσης. Γι' αυτό, βάσει του άρθρου 14 του ν.δ της 17/07/1923, αλλά και των όποιων σχετικών π.δ., η διαπίστωση των ορίων των εν λόγω οικισμών είναι της αρμοδιότητας των οικείων τεχνικών υπηρεσιών και όχι του κοινού νομοθέτη. Εν τοιαύτη περιπτώσει, πραξικοπηματικά επιχειρείται η εν προκειμένω νομοθετική ρύθμιση.

Περαιτέρω, κατ' άρθρο 3 παρ.6 εδ.ε του ν.998/79, οι περιοχές που καταλαμβάνονται υπό οικισμών προυφισταμένων του έτους 1923

εξακιρούνται, σαφώς και κατηγορηματικώς, των διατάξεων του νόμου αυτού (Δασικού Κώδικα). Ως εκ τούτου, είναι πρόδηλο ότι οι δασικοί χιρτες δεν μπαρούν να καταλαμβάνουν περιοχές των εν λόγω οικισμών όπως επιχειρείται με την επίμαχη διάταξη.

Κατόπιν τούτων ζητείται :

1. Να αποσυρθεί άμεστικα ολόκληρο το άρθρο 24 του Νομοσχεδίου «Χρηματοδότηση Περιβαλλοντικών Παρεμβάσεων, Πράσινο Ταμείο Κύρωση Δασικών Χαρτών και άλλες διατάξεις».
 2. Να εξαιρεθούν των δασικών χαρτών όλοι οι οικισμοί των οποίων τα όρια έχουν καθοριστεί με διοικητικές πράξεις, ανεξαρτήτως της ήιαδικασίας που εκδόθηκαν οι διοικητικές πράξεις αυτές.
 3. Να εξαιρεθούν των δασικών χαρτών όλοι οι οικισμοί για τους οποίους δεν υπάρχουν ακόμη διοικητικές πράξεις καθορισμού των ορίων τους, διότι, για την παράλειψη του καθορισμού των ορίων αυτών, από το 1923 μέχρι και σήμερα, ευθύνεται το Κράτος και, σε κάθε περίπτωση, η υπ' ώψιν παράλειψη, δεν αναιρεί τον αστικό χαρακτήρα της περιοχής που καταλαμβάνουν οι οικισμοί αυτοί.
 4. Εφ' όσον το ΥΠΕΚΑ εξακολουθήσει να θέτει θέμα οικισμών στεριουμένων, δήθεν, νόμιμης έγκρισης, να λύσει το πρόβλημα που το ίδιο δημιουργεί, δηλαδή να τους καταστήσει (με όποιο τρόπο θεωρούν ως νόμιμο, τέλος πάντων, οι συντάκτες του επίμαχου άρθρου) οικισμούς με νόμιμη έγκριση, όπως υπεχρεούτο ήδη από του έτους 1923 αλλά και εξακολουθεί σήμερα να υποχρεούται να το πράξει, ως καθ' ύλην υπεύθυνο υπουργείο.
- Επί τιλέον, το ΥΠΕΚΑ να μεριμνήσει, ως υποχρεούται κατά τα ανωτέρω, για την άμεση οριοθέτηση των οικισμών που δεν είναι καθόλου οριοθετημένοι.
- Αποτελεί πραγματικό σκάνδαλο, εννέα δεκαετίες σχεδόν μετά το ν.δ. του 1923, το ΥΠΕΚΑ, ενεργώντας αντίθετα προς τις υποχρεώσεις του, απρόκλητα, αυθαιρέτα και προσχηματικά, να βαφτίζει αστικές ζώνες των οικισμών ως πάρκα, άλση και δάση εκτός σχεδίου, λες και πρόκειται για κάποιο ανεύθυνο και όχι το κατ' εξοχήν αρμόδιο υπουργείο, που μέχρι σήμερα, μι: σωρεία πράξεων, εγγράφων και μελετών, τόσο δικών του όσο και εποπτευομένων από αυτό υπηρεσιών, ανεγνώριζε διαχρονικά τους οικισμούς αυτούς, ως καθ' όλα νόμιμους, με όσα η επί δεκαετίες αναγνώριση αυτή συνεπήγεται.
5. Αν και εφ' όσον το ΥΠΕΚΑ θέλει άλση, πάρκα και δάση στοιχεία οικισμούς, σε κάθε περίπτωση, να προβλεφθούν στο Προσχέδιο Νόμου τα αποιτούμενα κονδύλια για την καταβολή των αντίστοιχων πλήρων αποζημιώσεων.

ΔΗΜΟΣ ΑΠΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΠΑ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 24 ΤΟΥ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ
«Χρηματοδότηση Περιβαλλοντικών Παρεμβάσεων, Πράσινο Γαμείο, Κύρωση Δασικών Χαρτών και άλλες διατάξεις»

Ως προς το άρθρο 24 παρ. 1:

Το άρθρο αυτό εξαιρεί από τις ρυθμίσεις του μόνο τους οικισμούς που οριοθετήθηκαν με τις διατάξεις των Π.Δ. της 19.7.-25.7.1979 κλπ. και όχι οικισμούς που είχαν οριοθετηθεί με βάση παλαιότερες διατάξεις. Πρόκειται για άνιση μεταχείριση σε βάρος οικισμών που είχαν ήδη οριοθετηθεί με βάση παλαιότερες διατάξεις. Στην περίπτωση του Δήμου Αγ. Στεφάνου, τα όρια του οικισμού είχαν ήδη προοδιορισθεί από το 1940, ενώ έχει εγκριθεί και Γ.Π.Σ. όπου φεύγονται τα όρια του οικισμού. Ως προς την οριοθέτηση του 1940 επισημαίνονται τα εξής:

Το ζήτημα της οριοθέτησης των οικισμών προ του 1923 αντιμετειπίζονταν, έμμεσα, από το ίδιο το Ν.Δ. του 1923 «περί σχεδίων πόλεων, κωμών, συνοικισμών κλπ.», και μάλιστα από το άρθρο 14 (βλ. ιδίως τις παραγράφους του 4 και 5):

«1. Επί των γηπέδων των περιλαμβανομένων εντός ζώνης κειμένης πέρι των τελευταίων ορίων των κατά τα ανωτέρω εγκεκριμένων σχεδίων επιτρέπονται αι εργασίαι δομήσεως υπό ορισμένους όρους και περιορισμούς ως προς το εμβαδόν και τας διαστάσεις των γηπέδων και τον δύκον των επ' αυτών ανεγειρομένων κτιρίων, εφαρμοζομένων αναλόγως και ως προς ταύτας των σχετικών διατάξεων του άρθ. 9. Οι ανωτέρω όροι και περιορισμοί κανονίζονται δια Δ/των, εκδιδομένων μετά γνώμην του συμβουλίου των δημοσίων έργων δι' εκάστην πόλιν, δύνανται δε να διαφέρωσι κατά τμήματα ζώνης της αυτής πόλεως» (αντικ.παρ.1 από παρ. 5 του άρθρου μόνου του Ν.Δ. της 3/17 Δεκ. 1925).

2. Εφ' όσον επί των κατά τα ανωτέρω γηπέδων ανεγείρονται κτίρια, οι ιδιοκτήται αυτών υποχρεούνται εις την ίδρυσιν και συντήρησιν δενδροφυτειών εις αι θέσεις και καθ' ον τρόποιν θέλει καθορίζει η αρμοδιά τεχνική υπηρεσία.

3. Τα όρια της κατά την προηγουμένην παράγραφον ζώνης καθορίζονται εις εκάστην περίπτωσιν δια Β.Δ/τος, εκδιδομένου μετά γνώμην του οικείου δημοτικού ή κοινωνικού συμβουλίου και του συμβουλίου των δημοσίων έργων, εφ' όσοι δε δεν ορίζονται, ως άνω τα ειρημένα όρια, η ζώνη θεωρείται αυτοδικαίως υφισταμένη και έχουσα πλάτος πεντακοσίων μέτρων. Το πλάτος της ζώνης, άπαξ ορισθέν, δύναται να αυξηθή, αλλ' ουχί και να μειωθή, εν περιπτώσει δ' επεκτάσεως του σχεδίου εντός της ζώνης θεωρείται και αύτη αυτοδικαίως επεκτείνομένη εν εκάστη θέσει κατά το πλάτος της αντιστοίχου επεκτάσεως του σχεδίου εν τη ίδια θέσει.

4. Αι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου περί ζωνών ισχύουνται και ως προς τας δυνάμει των μέχρι τούδε ισχουσών διατάξεων υφισταμένας ζώνας πόλεων

κλπ. δύνανται δε να εφαρμόζωνται αναλόγως, εν όλω ή εν μέρε, και επί πόλεων, κωμών και συνοικισμών μη εχουσών έτι εγκεκριμένον σχέδιον. Εν τη τελευταίᾳ ταύτη περιπτώσει ως όρια δια τον καθορισμόν της ζώνης λαμβάνονται: αι εις τα άκρα της πόλεως, κώμης κλπ. υπάρχουσαι οικοδομαί.

5. Δια πάσαν τυχόν αμφιβολίαν ως προς τα όρια και την εν γένει θήσιν ζώνης κατά την εφαρμογήν των σχετικών διατάξεων του παρόντος Δ/τος, αρμεδία όπως αποφανθή είναι η επί της εφαρμογής αυτού τεχνική υπηρεσία του υπουργείου της Συγκοινωνίας, εν περιπτώσει δ' ενστάσεως των ενδιαφερομένων κατά των αποφάσεων της υπηρεσίας ταύτης αποφασίζει ανεκκλήτως ο επί της Συγκοινωνίας υπουργός μετά σχετικήν γνώμην του συμβουλίου δημοσίων έργων».

Είναι προφανές, ότι με τις διατάξεις του στο άρθρο 14, ο νομοθέτης της εποχής, σε μια χώρα που παρουσίαζε πρωτοφανείς ρυθμούς πληθυσμιακής αύξησης εξαιτίας της εισροής προσφύγων και της υψηλής γεννητικότητας του γηγενούς πληθυσμού, ήθελε να ανταποκριθεί στους ταχείς ρυθμούς οικιστικής επέκτασης, οι οποίοι πολύ γρήγορα καθιστούσαν απαρχαιωμένο τα εκτός πραγματικότητας το όποιο σχέδιο πόλης, κώμης, συνοικισμού κλπ. Ξιπλέον, ενόψει του γεγονότος ότι μόνο μια μικρή μειοψηφία των τότε υφιστάμενων πόλεων/κωμών διέθετε εγκεκριμένο σχέδιο, προέβλεπε τον καθορισμό μιας τέτοιας ζώνης και σε οικισμούς προϋφιστάμενους του 1923 χωρίς σχέδιο. Είναι μάλιστα χαρακτηριστικό, για την επείγουσα αναγκαιότητα καθορισμού μίας τέτοιας ζώνης, το γεγονός ότι σε περίπτωση απραξίας ή αδυναμίας ή απλά σκόπιμης παράλειψης της διοίκησης να οριοθετήσει αυτή τη ζώνη με βασιλικό διάταγμα κατά την παράγραφο 3 του ως άνω άρθρου 14, τότε τα όρια της ζώνης ορίζονται από τον ίδιο το νόμο σε 500 μέτρα από τα όρια του σχεδίου. Σε περίπτωση όπου επρόκειτο για οικισμούς χωρίς σχέδιο (όπως ήταν εν προκειμένου και ο οικισμός Μπογιατίου (Αγ.Στεφάνου, αφού το ρυμοτομικό διανομής δεν εκάλυπτε ολόκληρη την έκτασή του), τότε τα όρια της ζώνης ξεκινούσαν από τις οικοδομές που υπήρχαν «εις τα άκρα της πόλεως, κώμης κλπ.», δηλ. εις τα άκρα του οικισμού προϋφιστάμενου του 1923.

Ως προς τα εν λόγω άκρα του οικισμού, η διάταξη του τελευταίου εδαφίου της παρ. 4 του άρθρου 14 όριζε ότι «ως όρια δια τον καθορισμόν της ζώνης λαμβάνονται αι εις τα άκρα της πόλεως, κώμης κλπ. υπάρχουσαι οικοδομαί». Επρόκειτο, δηλ., για πραγματικά περιστατικά, η διαπίστωση των οποίων, ενόψει και των συνθηκών της εποχής, μπορούσε να γίνει μόνον επί τόπου από τις αρμόδιες τεχνικές υπηρεσίες. Την σχετική ευθύνη ανέθετε λοιπόν σητά στο ίδιος ο

νόμος στην τεχνική υπηρεσία του Υπουργείου επί της Συγκοινωνίας (άρθρο 14 παρ. 5). Είναι προφανές, ότι διαδικαστική αφετηρία και προϋπόθεση για τον καθορισμό της ως άνω ζώνης, σε περίπτωση οικισμού προ του 1923, ήταν καταρχήν η βάσει της υφιστάμενης πραγματικότητας οριοθέτηση του οικισμού από την τεχνική υπηρεσία, δηλ. η διαπίστωση και επίσημη αποτύπωση από την τεχνική υπηρεσία των οικοδομών που υπάρχουν «εις τα άκρα» του συνοικισμού και προσδιορίζουν, σύμφωνα με την ρητή ως άνω διάταξη της πιχ. 4 του άρθρου 14, τα όριά του, που αποτελούν συνάμα και σημεία εκκίνησης της μέραν του οικισμού ζώνης. Αφού προσδιορισθούν με αυτό τον τρόπο τα όρια του οικισμού, στη συνέχεια ακολουθεί η δεύτερη φάση, δηλ. ο καθορισμός των ορίων της ζώνης με Β.Δ. κατά το άρθρο 14 παρ. 3, σε περύττωση δε όπου για οποιοδήποτε λόγο δεν καθοριστεί η ζώνη, τότε ισχύει, για τον καθορισμό της ζώνης, το εκ του νόμου πλάτος των 500 μέτρων, από τα κατά την παρ. 5 του άρθρου 14 καθορισθέντα όρια του οικισμού.

Στην περύττωση του οικισμού Αγ.Στεφάνου, η κατά νόμο (άρθρ. 14 παρ. 5 Ν.Δ. 1923) αριθδια τεχνική υπηρεσία του Υπουργείου Συγκοινωνιών, δηλ. το Γραφείο Σχεδίου Πόλεων του Υπουργείου Συγκοινωνιών, προσδιόρισε τα: όρια του οικισμού με την 12033/8-6-1940 Γ.Σ.Π.Α.Β. πράξη της, βάσει του άρθρου 14 παρ. 4 του Ν.Δ. του 1923 και της 44130/1939 σχετικής Υπουργικής Απόφασης, εφαρμόζοντας εν προκειμένω πιστά τους όρους, τις προϋποθέσεις και την διαδικασία που ορίζονται στο άρθρου 14 του Ν.Δ. του 1923. Συνεπώς τα όρια του οικισμού προ του 1923 Αγ.Στέφανος έχουν διαπιστωθεί από το 1940 σύλφωνα με το νόμο (άλλωστε η εν λόγω πράξη του ΓΣΠΑΒ ουδέποτε ακυρώθηκε ή ανακλήθηκε), εξακολουθούν δε σε κάθε περίπτωση να παραμένουν ισχυρά και δεσμευτικά για όλες τις δημόσιες αρχές και υπηρεσίες.

Συνεπώς, δεν είναι συνταγματικά και ηθικά ανεκτή η δυσμενής μεταχείριση, που επιβάλλεται από το άρθρο 24 του εν λόγω σχεδίου νόμου, σε βάρος παλαιών οικισμών προ του 1923 που είχαν ήδη οριοθετηθεί με βάση τις διατάξεις του ν.δ του 1923 και πρέπει να αλλάξει η διατύπωση του προσχεδίου νόμου και να προστεθεί και η δική τους κατηγορία στις περιπτώσεις των οικισμών που εξαιρούνται από τις διατάξεις του.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΔΗΜΟΣ ΑΝΟΙΞΗΣ
ΔΗΜΑΡΧΟΣ
Κανάρη 3, Ανοιξη
TK 14569
Τηλ.: 2132139800

Ανοιξη 24-9-2010
Αριθμ.Πρωτ: 4277

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 24 ΤΟΥ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ
 «Χρηματοδότηση Περιβαλλοντικών Παρεμβάσεων, Πράσινς Ταμείο, Κύριωση Δασικών Χαρτών και άλλες διατάξεις»

Η προτεινόμενη νομοθετική ρύθμιση αφορά πληθυντικά οικισμών προϋφιστάμενων του έτους 1923 που έχουν καθορισθεί με Αποφάσεις Νομαρχών πριν το 1979 για όλη τη χώρα.

Επισημαίνεται ότι οι περιοχές που καταλαμβάνουν οι οικισμοί ήταν προορισμένες για την οικιστική αποκατάσταση του πληθυσμού της χώρας. Ο αστικός χαρακτήρας των περιοχών αυτών είναι ισχυρότατος και απαράγραπτος καθώς ανατρέχει στις αρχές του προηγούμενου αιώνα και κατοχυρώνεται με το νομοθετικό διάταγμα του 1923 το οποίο προηγείται της ακόλουθης λοιπής δασικής και πολιορκούμενης νομοθεσίας. Το νοματικό περιεχόμενο του προϋφισταίμενου του 1923 οικισμού άλλωστε είναι εγγύτατο με την έννοια της περιοχής εντός σχεδίου πόλεως (καθώς οι οικισμοί προ του 1923 είναι οικιστικές ζώνες, στο μεγαλύτερο βαθμό μάλιστα πυκνοδομημένες), σαφώς δεν θεωρούνται αυθαίρετοι οικισμοί και οι εκτάσεις που εμπίπτουν σε αυτούς (σύμφωνα με νομολογία και του ΣΤΕ) δεν θεωρούνται καταρχήν εκτάσεις υψηλής γεωργικής παραγωγικότητας ή εκτάσεις δασικού χαρακτήρα.

Το προτεινόμενο άρθρο 24:

- είναι κοινωνικά σδίκα και δεν έχει το χαρακτήρα της ισονομίας και της αναλογικότητας,
- καταργεί (ακυρώνει) τους οικισμούς αυτούς (πις παλιότερες αστικές περιφερειακές συγκεντρώσεις και ζώνες στον Ελληνικό χώρο), αφού θεωρεί ότι στερούνται νόμιμης έγκρισης και τους μετατρέπει άμεσα με την ψήφιση του νομοσχεδίου σε εκτάς σχεδίου περιοχής, δεν επιλύει το πρόβλημα, αλλά το μεταθέτει χρονικά και ακαθόριστα και δεν διασφαλίζει με κανένα τρόπο την επίλυση του.
- Καθιερώνει ιδιότυπη ομηρία των πολιτών, αφού τους απαγορεύει οποίασδήποτε ενέργειας επί των ιδιοκτησιών τους (σύμβολας-γραφικές πράξεις ως εντός οικισμού, συντήρηση οικοδομών, που έχουν ινεγερθεί με νόμιμες από την Πολιτεία άδειες, προσθήκες κ.α.) για ακαθόριστο χρόνο χωρίς υπαπιτότητά τους.
- Διεμβολίζει την εμπιστοσύνη στο κράτος, τις δημόσιες υπηρεσίες και τους θεσμούς, καθώς η πολιτεία εξέδιδε διοικητικές πράξεις και τώρα θα έρθει με μια σειρά άλλων διοικητικών πράξεων να τις αναιρέσει.

- Σηματοδοτεί, σε μία πολύ κρίσιμη εποχή κοινωνικής έντασης και αμφισβήτησης της Διοίκησης, την έναρξη κύκλου αντιδικιών, χρονοβόρων και πολυδάπανων δικαστικών διαμαχών μεταξύ κράτους και ιδιωτών, από τον οποίο ούτε η Πολιτεία ούτε το περιβάλλον θα βγουν κερδισμένοι.

Σημειώνεται ότι κάποιες από τις αποφάσεις του ΣΤΕ (νομολογία και όχι νομοθεσία) έκριναν ως ανίσχυρες τις αποφάσεις καθορισμού ορίων γιατί δεν έβρισκαν εξουσιοδοτικό έρεισμα για έκδοση κανονιστών πράξεων. (οι νομάρχες δεν σημειώνονταν ρητά ως τα αρμόδια δργανα καθορισμού των ορίων των οικισμών, που στη συνέχεια άμως, με πες διατάξεις του 1979, 1981 δόθηκαν πάλι σε αυτούς).

Αντ' αυτού υπάρχουν γνωμοδοτήσεις καταξιωμένων καθηγητών (Κ.Κ. Χριστοφιλόπουλος, Χλέπας), που θεωρούν τον καθορισμό των ορίων από τους Νομάρχες ως διαπιστωτική πράξη, δυνατότητα, που τους έδινε η Πολιτεία και οι διατάξεις περί αποκέντρωσης (ΦΕΚ 103^Α/1970).

Επισημαίνεται ότι έως σήμερα δεν εκδόθηκε καμία νομοθετική πράξη ακύρωσης των ορίων των οικισμών, και η Πολιτεία εξέδιδε νόμιμες οικοδομικές άδειες εδώ και 35 και πλέον έτη με βάση την υφιστάμενη νομοθεσία και τις εγκυκλίους του μέχρι πρόσφατα ΥΠΙΕΧΩΔΕ. Η σώρεισα των διοικητικών αυτών πράξεων καθιστούν μακροχρόνιο πολεοδομικό δικαίωμα, που δεν μπορεί να αναιρεθεί.

Το μέρθρο 24 αντί να δώσει λύση έρχεται να ακυρώσει νομοθετικά πλέον τους οικισμούς αυτούς και να επικυρώσει μια ιδιάτερα σύνθετη, ανακριβή και ακαθόριστης χρονικής διάρκειας διαδικασία (αναφέρει συγκεκριμένα:

- παράγραφος 4.α.

1) εφόσον ο δασικός χαρακτήρας της περιοχής έχει μεταβληθεί με πράξεις της Διοίκησης, που δεν έχουν ακυρωθεί ή ανακληθεί και ΣΥΝΤΡΕΧΟΥΝ προϋποθέσεις για την πολεοδόμησή της ο Υπουργός εκδίδει πράξη για την έναρξη της πολεοδόμησης. (εδώ δεν γίνεται σαφές ποιες είναι αυτές οι προϋποθέσεις, που θα συντρέχουν και εάν δεν συντρέχουν η περιοχή θα θεωρείται ως εκτός σχεδίου ή εντός οικισμού προϋφιστάμενου του 1923;)

2) Από την πολεοδόμηση ΕΞΑΙΡΟΥΝΤΑΙ τα τμήματα, που διατηρούν το δασικό χαρακτήρα τους και παραμένουν εκτός σχεδίου. (εδώ τιμωρούνται οι ιδιοκτήτες, που για διάφορους λόγους δεν τηρούνται κατίσουν).

- παράγραφος 4.β.

1) αα. Κατά την πολεοδόμηση τα αδόμητα τμήματα ανάλογα με το μέγεθός τους, χαρακτηρίζονται ως ΑΛΣΗ και ΠΑΡΚΑ ή ΔΟΜΟΥΝΤΑΙ με

ειδικούς όρους και περιορισμούς δόμησης. (εδώ είναι αδιαλυτίστο ποια από τα αδόμητα θα δομηθούν και ποια θα "πιμεγριθούν" ως πάρκα και γιατί).

Επομένως τα τμήματα, που αν κριθούν ότι συντρέχουν λόγοι πολεοδόμησης ενδέχεται να μπορεί αυτά να πολεοδομηθούν- μετά βέβαια την τριετή αναστολή- και να ξεκινήσουν οι πολεοδομικές μελέτες, που σύμφωνα με τα διαχρονικά πραγματικά δεδομένα ιλοποίησης τους έχεπερνούν το δέκα-δεκαπέντε έτη ή δεν ολοκληρώνονται πτοτε).

Για το Ν.Αττικής αναφέρονται ενδεικτικά οι οικισμοί του Αγ.Στεφάνου, της Άνοιξης, του Μαραθώνα, του Άνω Σουλίου Μαραθώνα, του Καλεντζίου, του Μικροχωρίου Καπανδριτίου, του Πικερμίου κ.λ.π.

Αντίστοιχα υπάρχει σημαντικός αριθμός οικισμών σε όλη τη χώρα που η προτεινόμενη νομοθετική ρύθμιση δεν αναφέρει ούτε στην ειτιολογική έκθεση ώστε να καταστεί σαφές το δίκτυο των οικισμών που επηρεάζει.

Η νομοθετική ρύθμιση που πρέπει να μπει ως τροποποιήση στο επίμαχο άρθρο είναι:

Για τους προϋφιδτόμενους του 1923 οικισμούς, που - έχοντας αναγνωρισθεί με ΦΕΚ πριν το έτος 1979, με αποφάσεις Νομαρχών (διοικητικές πράξεις διαπίστωσης ορίων), να κυρωθούν τα όριά τους, όπως αυτά αναφέρονται στα σχετικά ΦΕΚ και να γίνει άμεση έναρξη της πολεοδόμησής τους σύμφωνα με τις ισχύουσες πολεοδομικές διατάξεις των οικισμών των προϋφισταμένων του 1923 με ταυτόχρονη πρόταση ειδικών όρων δόμησης σε οικόπεδα, που εμφανίζουν παραμένουσα δασική κάλυψη.

Ειδικότερα για την περιοχή του Δήμου Άνοιξης:

A. ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗΣ

A1. Ιστορικά στοιχεία οικισμών περιοχής Μπογιατίου (σημερινός Δήμος Άνοιξης)

Κατά την τελευταία περίοδο της Τουρκοκρατίας, η περιοχή αυτού σήμερα βρίσκεται ο Δήμος της Άνοιξης, ονομαζόταν Μπογιάτι. Το έτος 1830, ο Π. Ηπίτης αγόρασε από Οθωμανούς το τσιφλίκι με το όνομα «Μπογιάτι», εκτάσεως περίπου 9.000 στρεμμάτων με έγκυρους τίτλους, (με αποφάσεις της Γραμματείας των Οικονομικών). Έγιναν διαδοχικές μεταβιβάσεις του κτήματος με τελευταία αυτή του 1918 στους Λεωνίδα και Μαρή Εμπειρίκο και στη συνέχεια διαγομές και φοροπλησίες τμημάτων του. Επισημαίνεται ότι ο οικισμός Μπογιατίου (σημερινός Δήμος Άνοιξης) περιλαμβάνεται ως αυτοτελής οικισμός στις απογραφές των ετών 1889, 1920 και 1928 με πληθυσμό αντίστοιχα 70, 155, και 147 κατοίκους. Το 1953 αποτέλεσε αυτόνομη κοινότητα (ΦΕΚ 56 Α /1953) με τη σημερινή ονομασία της (Δήμος Άνοιξης).

A2. Θεσμικό καθεστώς

- 1) 1940: Προσδιορισμός των ορίων του συνοικισμού Μπρούγιατίου, - Πράξη του Γραφείου Σχεδίου Πόλεων του Υπουργείου Συγκοινωνίων, με βάση το Ν.Δ. του 1923 και την 44130/1939 σχετική Υπ. Απόφαση
- 2) Καθορισμός ορίων προϋφιστάμενων οικισμών του 1923 - Κέντρο και Φασίδερι (ΦΕΚ370Δ/1976 και ΦΕΚ 24Δ/1977) αντίστοιχα. Έκτοτε συνεχίστηκε η ανοικοδόμηση και έχει εκδοθεί πολύ μεγάλις αριθμός νόμιμων οικοδομικών αδειών από την διοίκηση με βάση την κείμενη νομοθεσία και τις εγκυκλίους του ΥΠΕΧΩΔΕ.
- 3) Έγκριση Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου της Κοινότητας Άνοιξης (Ν. Αττικής)»(ΦΕΚ 797Δ/99) με συνυπογραφή των δύο αρμόδιων Υπουργών ΠΕΧΩΔΕ και Γεωργίας και όπου στημείώνονται τα όρια των οικισμών προϋφισταμένων του 1923. Η αναγνώριση των περιοχών ως οικιστικά κατάλληλων και με το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο στην Άνοιξη έχει ξεπεράσει την δεκαεπία.

Επισημαίνεται ότι :

- Το Γενικό Πολεοδομικό Σχέδιο ουδέποτε έχει προσβληθεί και είναι έγκυρο
- Τα όρια των οικισμών (του 1976 και 1977) ουδέποτε έχουν προσβληθεί ή ακυρωθεί ή ανακληθεί από τη Διοίκηση και ικανούν
- Η περιοχή είναι πολεοδομημένη νόμιμα και πυκνοδομημένη εδώ και 35 και πλέον έτη
- Σύμφωνα με το άρθ.3 παρ. 6ε του Ν.998/79 δεν υπάγονται στις διατάξεις του νόμου αυτού οι περιοχές που καταλαμβάνονται υπό οικισμών προϋφισταμένων του έτους 1923